

[Axel Sørensen.]

Arbejdet med at nå igennem den labyrint af sammenstødende forhold, som grundstigningsbeskatningen omfatter og også vil vedblive at omfatte i fremtiden, har ikke vist sig at være let. Det er der heller ingen der har ventet, og de udtalelser, der er faldet under denne debat, viser, at der endnu er mange, der ikke har forstået de her foreliggende opgaver. Det skal dog siges, at såvel finansministeren som hans embedsmænd har vist god vilje til at arbejde henimod en forenkling og også en forbedring på afgørene punkter. At der så i principielt afgørende forhold har vist sig modsætninger, er forståeligt; det ses bl. a. af de sabotageforslag til dagsordener, som stilles her i salen af partiet venstre og retsforbundet. Disse modsætningsforhold viser sig måske stærkest, hvor man står overfor spørgsmålet om afgiften af den part af en grundværdistigning, som man mener er fremkommet ved fællesskabets samvirken og derfor rettelig bør tilbageføres til samfundets kasse til udligning. Det er ikke selve det beløb, loven inddrager i statskassen, der kommer i første række; 6—10 mill. kr. er måske nok mange penge, men ikke set i forhold til hovedspørgsmålet: at standse en yderligere stigning i grundenes værdi. Man har nu ved udvalgets arbejde med grundværdistigningsbeskatningen søgt at nå til et resultat i så henseende, og indenfor mit parti mener vi, at der er nået resultater, som også følger de linier, der er nedfældet i vort partis program.

Jeg skal kort nævne nogle af de ting, som jeg anser for væsentlige forbedringer. At selve afgiften forhøjes fra 4 pct. af halvdelen til, når dette lovforslag er gennemført — hvad forhåbentlig sker — at udgøre 4 pct. af $\frac{4}{5}$ af den reelle stigning, betyder inddragning af et større beløb af de værdistigninger, som samfundet reelt har skabt, til samfundets kasse. Det fejltillæg, der har været ifølge den gamle lov, bortfalder efter vedtagelsen af den nye lov. Man må tro, at der nu har fundet så mange vurderinger sted, at det ikke længere skulle være nødvendigt at opretholde dette fejlmarginstillæg.

På disse to ret væsentlige punkter har man ikke kunnet opnå enighed med partiet venstre og de konservative. Venstre har bremset af det konservative parti, ikke ment at kunne gå videre med afgiften end til 4 pct. af $\frac{3}{5}$ af stigningen, og fejltillægget ønsker man bibeholdt. Det konservative folkeparti har principielt været modstander af en afgift på grundværdistigningen, men ønsker afgiften taget på den direkte beskat-

nings grundlag. Den sidstnævnte fremgangsmåde vil efter vor mening ikke bidrage til, at der fremkommer grunde til salg, men dette vil blive afgjort af, om det under hensyn til den skattepligtige indkomst kan betale sig at sælge.

Jeg synes ikke, at det ærede medlem hr. Thestrups bemærkning om, at man beskatter udover de samfundsskabte værdier, er rigtig.

Et af de forhold, som vi også mener har overordentlig stor betydning i henseende til at skaffe klarhed, er, at enhver køber, inden handelen sluttes, skal have fuld oplysning om den grundstigningsskyld, der påhviler det erhvervede areal, og for at fremme dette kan man lade foretage en forhåndsvurdering, således at den endelige vurdering, når den foretages, ikke har sandsynlighed for at bringe større overraskelser. Det er muligt, at det havde været nemmere at bygge på forhåndsvurderingen, men sagkundskaben har ment, at den endelige afgørelse må træffes, efter at tinglysning har fundet sted, og man har fået administrationens tilsagn om, at en hurtig ekspedition på dette område vil blive søgt gennemført, såsnart loven skal til at virke.

Et af de forhold, som vi fra vor side mener også har sin betydning, er, at de gartnerere, som har gartnerier i Københavns omegn, får mulighed for at bevare deres erhverv, efter at den nye lov er trådt ud i livet, idet der ved vurderingerne foretages en ansættelse af værditabet for bygninger på grunden som følge af, at grunden nærmer sig byggegrundens værdi.

For en- og tofamiliehuse foreslås skattefrihed, og vi har ment det rimeligt, som det nu er foreslået i et ændringsforslag, at den værdiforøgelse, som skal være skattefri, forhøjes fra 2 000 kr. til 4 000 kr. Det må betragtes som et værn for de ejere, der selv har erhvervet sig egen beboelse; de kan nu sidde med denne beboelse uden grundstigningsskyld af den nævnte værdistigning. Den konservative påstand om, at grundstigningsskylden jager folk fra hus og hjem, er en urimelig påstand, som vi må vise tilbage. Den samme fritagelse gælder for de ejere, som har erhvervet sig en byggegrund, der bebygges inden 5 år; også de vil kunne fritages for at betale skat af den værdiforøgelse, der finder sted indenfor de første 4 000 kr. Venstre og det konservative folkeparti stiller forslag om fritagelse for sommerhuse, men vi kan ikke medvirke til, at dette forslag fremmes. Der er endnu så mange mennesker, der blot ønsker at få egen beboelse, at en fritagelse af dem